

استقلال خپلواکی

خبر و تبصره

منبع خبر: رادیو آزادی

۲۹ سپتمبر، ۲۰۲۶

هشدار تازه ملل متحد: نهاد های حامی زنان در افغانستان به مرز فروپاشی

رسیده است

گزارش تازه بخش زنان ملل متحد (یو ان ومن) نشان می دهد که کاهش کمک های بین المللی، نهادهای زن محور و مدافع حقوق زنان در افغانستان را با بحران بی سابقه رو به رو کرده است.

بر اساس این گزارش، ۷۲ درصد این سازمان ها در سال ۲۰۲۵ با کاهش بودجه مواجه شده اند و دست کم یک نهاد به طور کامل تعطیل شده است.

در این گزارش که روز دوشنبه «۶ میزان» در وبسایت ریلیف و بر پایه نظرسنجی از ۷۴ سازمان در افغانستان نشر شده، آمده است که بیش از نیمی از این نهادها در یک سال آینده در معرض خطر تعلیق یا تعطیلی قرار دارند و ۸۲ درصد پاسخ دهنده گان نیز هشدار داده اند که سازمان های زن محور و مدافع حقوق زنان در کشور با خطر بسته شدن روبه رو هستند.

رحیمه، زن بیوه ۴۰ ساله در ولایت بلخ، می گوید فقر و بی کاری زنده گی او و سه فرزندش را به شدت دشوار ساخته، اما خبری از کمک های نیست که او و کودکانش نیاز دارند.

آرشیف، شماری از زنان بی بضاعتی که از یکی از نهاد های خیریه کمک دریافت کرده اند او که در یک منطقه دوردست ولایت بلخ زنده گی می کند، به رادیو آزادی گفت، وضعیت اقتصادی آنان به حدی دشوار شده که گاهی حتی تهیه نان خشک روزانه نیز برایش ممکن نیست .

یک فعال حقوق زنان در افغانستان که به دلیل حساسیت موضوع نمی‌خواهد نامش در گزارش گرفته شود، می‌گوید که با کاهش کمک های بشردوستانه به افغانستان، بیشتر سازمان‌های که در بخش زنان فعالیت می‌کردند بسته شدند و یا هم فعالیت‌هایشان کاهش یافته است. او به رادیو گفت که به دلیل مشکلات بودجه و محدودیت‌های طالبان بر زنان و دختران، از یک سو کمک‌ها کاهش یافته و از سوی دیگر نیازمندی‌های زنان و دختران به دریافت کمک‌ها بیشتر شده است.

او گفت: "به دلیل عدم بودجه و همچنان برخی محدودیت‌های که در افغانستان؛ محدودیت‌های شدیدی مخصوصا در خصوص زنان باعث شده که این‌گونه فعالیت‌ها کم شود و تأثیر بسیار منفی روی زنان و دختران افغانستان گذاشته است".

به‌گفته نهاد‌های شرکت کننده در نظرسنجی بخش زنان ملل متحد، نیازهای زنان و دختران افزایش یافته، اما توان پاسخ‌گویی آنان کاهش پیدا کرده است.

۸۳ درصد از سازمان‌ها از افزایش نیازهای زنان خبر داده اند و ۷۷ درصد گفته اند ظرفیت فعلی آنان کمتر از نیازهای موجود است.

او افزود: "جایی برای زنده‌گی نداریم، نان برای خوردن نداریم. سه فرزند دارم. دو سال می‌شود که غذای خوب نخورده‌اند. اصلاً گوشت نخورده اند، میوه تازه نخورده اند، در عید لباس ندارند و در برات هم خوشی نداریم. حتی نان خشک هم به اندازه‌ی که شکم شان سیر شود، برای شان نمی‌رسد".